

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,
Έφτασαν και τα Χριστούγεννα με την ατμόσφαιρα γεμάτη χρωματιστά στολίδια. Η εβδομάδα που μας πέρασε μου βγήκε τόσο κουραστική, αλλά και χαρούμενη. Το είπα κι άλλοτε δεν είναι η δική μας παράδοση, αλλά δεν το κατακρίνω όπως το βλέπεις εσύ, βλέπω σ' αυτά τα πανηγύρια το πνεύμα της καλής διάθεσης. Σε καταλαβαίνω όταν αναφέρεσαι στα χρόνια τα παλιά. Κι εμένα μου έκαναν κακή εντύπωση τα γλεντοκόπια και τα μεθύσια εκείνου του καιρού, που έρχονταν σε πλήρη αντίθεση με τις δικές μας παραδόσεις. Ήταν κι εκείνο το αλλόκοτο Χριστούγεννα μες στο κατακαλόκαιρο, άντε από κοντά και ξεφαντώματα, νοσταλγία, μοναξιά, στολίδια μόνο για παιδικά μάτια, ήταν μια εμπειρία τόσο δυσάρεστη, που δεν ξεχνιέται. Εκεί θα είχες σκαλώσει όταν έγραφε το κείμενο της περασμένης εβδομάδας! Ήσουν πολύ δύσθυμος και αρνητικός, όπως είμαστε όλοι εκείνους τους καιρούς. Μου πήρε καιρό για να δεχτώ, να ανακαλύψω την καλή πρόθεση σε κείνα τα πανηγύρια, που τα έβλεπα αποκριτικά. Τα δέχτηκα τελικά και βρήκα το πνεύμα της ευδοκίας σ' αυτά. Και τα ζω, Γιώργο μου, και τα χαίρομαι και είχα πολλές χαρούμενες εμπειρίες την περασμένη εβδομάδα. Πήγα σε τρεις προ-χριστουγεννιάτικες συγκεντρώσεις. Και είχα και μια ιδιαίτερη χαρά να ξαναδώ παλιούς συνεργάτες στο σπίτι μου. Ξέρεις, είναι ξεχωριστή χαρά να ξαναδείς ανθρώπους που έχεις συνεργαστεί στο χτες. Αυτό που έζησα και ζω πάντα με τους ανθρώπους του Κέντρου Πρόνοιας της Αρχιεπισκοπής. Πόσα χρόνια, επαφή και συμπάραση, όπως και με όλους τους Έλληνες κοινωνικούς λειτουργούς που είχα την Παρασκευή στο σπίτι μου την...παλιά φρουρά.

Άνθρωποι που σκύψαμε μαζί στις ανάγκες του συνάνθρωπου, που δώσαμε το χέρι φιλικά στην ανάγκη. Εγώ δεν είμαι κοινωνικός λειτουργός αλλά έχω συνεργαστεί με όλους και έχω σταθεί κοντά τους και από το ραδιόφωνο και σε κάθε περίπτωση. Και κάπως με νιώθουν όλοι δικό τους. Είχα κι ένα πάρτι σε αυστραλέζικο κέντρο πρόνοιας εθελοντικής συμμετοχής. Πολλά στολίδια, φίλε μου, πολλή καλή προαίρεση, πολλή φροντίδα στους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας αλλά η ατμόσφαιρα γλυκανάλατη. Και να σου πω και κάτι από αυτό το περιβάλλον. Είναι από τα κέντρα κοινω-

νικής φροντίδας. Πηγαίνω μαζί τους για ψώνια και ήρθε μια κοπέλα να δει ποιος είμαι τι ανάγκες έχω κ.λ.π. Όταν πήγε στο γραφείο με τα χαρτιά και είδε το όνομά μου η προϊσταμένη της λέει, "αυτός είναι ο δάσκαλός μου".

Έλα, μωρέ, εγώ δεν περιαυτολογώ αλλά είναι μια ωραία περίπτωση μια που μιλάμε για συναντήσεις με παλιούς φίλους και γνωστούς. Να σου πω πως βρέθηκα δάσκαλος. Όταν έκανα Ελληνικά σε βραδινές τάξεις στο Μακουώρυ, η Ρόμπιν ήταν ένα κοριτσάκι σεμνό και σοβαρό κι ερχόταν και τη έπαιρνε ο Μανώλης τα βράδια. Το έβλεπε ότι ήταν σοβαρός δεσμός. Κι η Ρόμπιν τώρα μεγάλη, έχει χάσει το Μανώλη, πέθανε πριν τρία χρόνια, με παιδιά και εγγόνια με τέλεια ελληνικά, με ταξίδια στην Ελλάδα και πολύ καλές σχέσεις με πεθερικά και συγγενείς.

Ένας ωραίος άνθρωπος, μια ωραία μνήμη από το χτες. Από τους ανθρώπους που γνωρίζει κανείς στη ζωή, ανθρώπους που χαίρεται να ξαναδεί.

ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ
Κάποια συναπαντήματα
καθώς περνούν τα χρόνια
μένουν στη μνήμη ζωγραφιές
πολύτιμες εικόνες

Κι άνθιζε ο λόγος γιασεμιά
κι ομόρφαινε τις ώρες.
Και τ' άρωμά του έφτανε
στο νοπό τον κόσμο.

Κι ήτανε κάτι σαν φτερά
μ' αγάπη και συμπόνια
στον κόσμο τα προβλήματα
αλλά και στα δικά μας.

Κι ήταν κι η κατανόηση
που δένει τους ανθρώπους!

Άνθρωποι πάνε κι έρχονται
καθώς περνούν τα χρόνια...
Κάποιοι ξεχνιόνται γρήγορα,
κάποιοι αφήνουν ίχνη
και κάποιοι γίνονται "δικοί"
δικοί κι αγαπημένοι.

Συναπάντημα!
Στολίδι, κόσμημα στη μνήμη.
Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,
Ειλικρινά δεν έχω καμία αντίρρηση στα γλέντια και αν κάποιος μεθύσει δικαίωμά του εφόσον δεν ενοχλεί τους πλησίον του, αλλά δεν αντέχω την υποκρισία. Με πρόφαση δέθεν τη Γέννηση του Χριστού να γίνονται σημεία και τέρατα, κραιπάλη και να ξοδεύονται δισεκατομμύρια δολάρια σε σκουπίδια, ή απίστευτη χλιδή. Ο άλλος αγόρασε λιμουζίνα στο παιδί του για... χριστουγεννιάτικο δώρο. Να τού αγοράσει ένα στόλο λιμουζίνες αφού μπορεί, αλλά όχι επειδή γιορτάζει τα γενέθλια του Χριστού. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με τους άθεους που εκμεταλλεύονται τα Χριστούγεννα για να περάσουν καλά μερικές μέρες με δώρα και γλέντια, αφού οι άνθρωποι δεν πιστεύουν σε Χριστό, ούτε έχω πρόβλημα με μια συνάντηση φίλων για το «καλό του χρόνου». Το πρόβλημά μου είναι όταν Χριστιανοί ξεχνούν τη σημασία των Χριστουγέννων και παρασύρονται από τους εμπόρους και το βλέπω κάθε στιγμή όταν ανοίξω την τηλεόραση, ή την εφημερίδα. Εμείς στην Αίγυπτο ξεφαντώναμε την Πρωτοχρονιά με τα δώρα του Αν Βασίλη και με γλέντια, έστω και με χαρτοπαίγνιο, ενώ τα Χριστούγεννα

ήταν αφιερωμένα στην οικογένεια και είχαμε τα ευπρεπή «ρεβεγιόν» για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Τελοσπάντων, πάντως, εγώ γιόρτασα πολύ όμορφα την περασμένη Κυριακή με το φίλο μου το Νίκο Μαρκαντωνάτο και απόλαυσα τη φιλοξενία της κας Χριστίνας μαζί με την οικογένειά τους και μια όμορφη παρέα και ήταν ένα γλυκό βράδι, σκέτη απόλαυση.

Βέβαια, εσύ αναφέρεσαι στο Κέντρο Πρόνοιας της Αρχιεπισκοπής που καμία σχέση δεν έχει με αυτά που καταγγέλω, γιατί οι άνθρωποι αυτοί υπηρετούν το Χριστό κάθε μέρα και όχι τα εμπορικά κέντρα. Δεν είμαι ο καλύτερος Χριστιανός και γι' αυτό θαυμάζω τους ανθρώπους που αφιερώνουν το χρόνο τους για να βοηθήσουν τον πλησίον που έχει ανάγκη, όχι μια μέρα αλλά μια ολόκληρη ζωή. Θαυμάζω τις ακατάβλητες αντοχές τους να προσφέρουν προσωπική εργασία που πολλές φορές στερούν από την οικογένειά τους, επειδή έχουν πιστέψει αυτά που διδάσκει ο Χριστός, ενώ εμείς οι άλλοι απολαμβάνουμε τα καπουτσίνο μας στις καφετερίες.

Συγκινητική η ιστορία σου με τη Ρόμπιν και είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στο Σίδνεϊ που σε θεωρούν «δάσκαλο», όχι μόνο επειδή τούς δίδαξες Ελληνικά. Το βλέπω από την αγάπη και τρυφερότητα που σου δείχνουν οι συμπάροικοι όταν είμαστε μαζί σε δημόσιες εκδηλώσεις και ξέρεις κάτι; Νιώθω υπερήφανος γι' αυτό, όπως προχτές στο σπίτι του Μαρκαντωνάτου που κάποιος με ρώτησε αν σε... γνωρίζω(!) Σωστά λένε, λοιπόν, «μην με κρίνεις από τους συγγενείς μου γιατί δεν τους διάλεξα, να με κρίνεις από τους φίλους μου», αν και δεν πρέπει να γενικεύουμε γιατί υπάρχουν συγγενείς καλύτεροι από φίλοι.

Τα Χριστούγεννα βρίσκονται προ των θυρών, που λένε, και εμείς εδώ στον «Κόσμο» ετοιμάζουμε το δικό μας χριστουγεννιάτικο δώρο, κομψό και πολύ ενδιαφέρον, για τους αγαπημένους μας. Όμως θα ήθελα να προτείνω κάτι που θα έκανε ακόμη πιο «καλά» τα Χριστούγεννά τους φέτος: αφού ξοδεύσουν για τα δώρα και το τραπέζι των Χριστουγέννων, ας δώσουν και μερικά δολάρια όχι από φιλανθρωπία, αλλά από αλληλεγγύη στο συνάνθρωπο για να βοηθήσουν αυτούς που ούτε δώρα θα πάρουν, ούτε χριστουγεννιάτικο τραπέζι θα απολαύσουν.

